

cions tendencioses en alguns diaris, que continuaven sortint malgrat la foga de tipografia, el Govern ha resolt prohibir que es publiqui cap diari fins que acabi l'any 72.—Nava.

EL GOVERN DEL DIRECTORI MILITAR

EL DETINGUT FRANCESC PIQUERAS HA EXPLICAT LA INTERVENCIO DELS DETINGUTS EN EL CRIM DE L'EXPRES D'ANDALUSIA -- HA ESTAT DETINGUT UN NOU SUPOSAT COMPLICE -- S'HAN DESIGNAT ELS MEMBRES QUE HAN DE FORMAR EL CONSELL DE GUERRA QUE ENTENDRA EN LA CAUSA

EL DOBLE ASSASSINAT I ROBOTORI DE L'EXPRES D'ANDALUSIA

ARRIBADA D'EN PIQUERAS A MADRID

Madrid, 28.—Al matí d'ahir hi havia molta expectació entre els periodistes que esperaven l'arribada de Piqueras, autor del crim de l'express d'Andalusia.

Piqueras venia en el correu d'Extremadura, conduït per les guàrdies civils i l'inspector general de Seguretat senyor Molina amb alguns agents.

Piqueras i els seus condueïdors pujaren al tren a Pueblo Nuevo del Terrible, on el vehicle en massa va anar a l'estació, com també s'agrupà als fers per on havia de passar el criminal.

En arribar al tren a Jofeta, senyor Molina, comissari general de Vigilància, ordenà que Piqueras baixés entre els guàrdies civils, i molts la parella que el portaven a Almorochón.

Quan a l'andana veié Piqueras, no se li acostaven els fets, però el insultà durament, portant per les cames les màquines amb la gabardina que tenia al braç.

Contant els dígits: —Són molt bé els meus dígits, ja m'ho em retrata ningú.

Rebut per la guàrdia civil, introduïren a un automòbil de la Direcció de Seguretat que esperava.

L'automòbil marxà a Madrid a gran velocitat, arribant-hi cap a les dotze.

Piqueras restà detingut a un calabó, absolutament incomunicat.

Portava vestit fosc, bon xic general.

DECLARACIONS DE PIQUERAS

Poca estona després es presentà a la Direcció el jutge militar, el qual procedí extensament a prendre-li declaració.

Negà en absolut la seva participació en el crim.

Totes les preguntes que se li feren contestava que no sabia una paraula de ço que se li deia.

El jutge, hàbilment, li anà fent a conèixer les indicacions proves que ja existien per les declaracions dels altres detinguts, però, malgrat això, no fou possible arribar a una declaració completa.

El jutge es retirà, i a la tarda tornà a prendre-li declaració, canviant la direcció de declaració, però Piqueras insistí de la seva innocència i de la seva participació directa en l'assassinat de l'express, si bé tingué cura de mantenir tota la culpa als seus companys, principalment de Donday.

El jutge passà tota la tarda fent de la nit i interrogant-lo. Com es creia la confessió de la seva participació en el delictu.

Després, que patia al cotxe, el jutge jutjà amb Navarrete i Teruel.

Després que en les seves declaracions ha portat molt lluny la seva situació, procedí a fer alguns detalls de la seva responsabilitat possible.

Aquest matí ha continuat el jutge la seva tasca, rebent indicacions i aclariments sobre Piqueras i els altres detinguts.

Aquestes diligències acabaran amb el matí.

El sumari s'estructura amb gran rapidesa, fins al punt que demà pot estar acabat i es podrà iniciar el jutge de Madrid les diligències del de Còrdova.

Aquestes diligències no han acabat encara, si bé es creu que no trigaran.

ACARAMENTS

Després d'aquestes declaracions fou acarat Piqueras amb Navarrete i Honori, aclarint-se tots els extrems de l'execrable crim.

L'inspector general de Vigilància i l'agent Trabazo han començat a dirigir de Seguretat una memòria amb totes les dades recollides a Damiel, Puertollano i Calzada, que són els llocs freqüentats per Honori i Piqueras.

EL COMANDANT SR. RODA

El comandant d'Estat Major senyor Roda arribà ahir matí a Madrid.

Preguntat referent a la possibilitat de reconstituir el crim, contestà el comandant senyor Roda que no s'havia fet perquè ho considerava innecessari.

Alegí que havien estat processades la germana d'Honori, Antònia, i la bugadera Encarnació Muñoz, la qual amaga els

diners d'Honori a casa seva, i Carme Alenza, la qual està comprovat que és la dona legítima de Teruel, amb el qual contragué matrimoni a la parroquia de la Paloma el dia 18 de desembre de 1918.

El procediment, com se suposa, seria sumariíssim, i al Consell de guerra hi assistiran no solament els autors materials del fet, sinó també els altres encartats.

Els autors i complicats no han estat portats encara a la presó, però no es trigarà a portar-los-hi.

Preguntat referent a la situació del xerif Pedrero, ha contestat el comandant senyor Roda que ignorava el què determinaria el jutge sobre aquest detingut.

LA DECLARACIÓ D'EN PIQUERAS

COM ES REGISTRA EL ROBOTORI

Francisco de Dón Piqueras ha prestat la següent declaració: So el seu únic autor, per l'Audiència de Ciudad Real, per disparar de l'arma de foc i lesions a l'assassinat García Baza, estan en llibertat provisional amb fiança.

Cercava un passaport fals per anar-se a Colúmbia, per la qual cosa anà a Madrid, hostejant-se a la casa d'en Teruel.

Teruel s'ofertí a donar-li la seva documentació, amb la condició de tornar-li tot seguit que la necessités.

Piqueras l'examinà i veié que Teruel havia sofert una condempna per furt, per la qual cosa no la volgué.

Teruel llavors l'adreçà a Honori Sánchez, dient-li que era un home ric i ben relacionat.

Honori cità a Piqueras a un cafè de l'avinguda de Pi i Margall.

Honori, assabentat del cas de Piqueras, organitzà molt difícilment la documentació, si bé faria tot el possible.

Així Piqueras estava obligat a Honori Sánchez.

—Perquè veia que m'inspirava simpatia i absoluta confiança, li proposà un magnífic negoci.

Es tracta d'un afer que ens proporcionaria molt de diner sense cap perill. Teníem una plaça veritablement valuosa. Consistia en robar l'express de l'express d'Andalusia. Es tractava d'un negoci importantíssim. Quan els dos ens vèiem, ens quedàvem molt parlant, però no ens quedàvem mai parlant de res.

Piqueras no acceptà, perquè —digué— no volia cap més compromís amb la justícia i amb un afer que m'havia costat molts diners i molts esforços.

No hi havia manera de convèncer-lo.

—Llavors —repliqué Honori— em fent el favor de guardar el secret del que li acabo de dir, menut, absolutament nítid, en sap res.

—Jo soc un home —contestà Piqueras—.

Quan tornà a casa de Teruel, aquest li demanà: —Has acceptat la proposició d'Honori?

—Eh? Ho saps?

—Eh? Clar que sí.

—Si Honori m'ha dit que no m'ho heu contat al pla.

—No al sopar. És que jo soc un idiota que demanava el cop.

—Tú? En tot. No comptem amb mi per a una follia així.

—Follia, dius? T'asseguro que el negoci està magníficament plantejat. Pujarem al cotxe i anirem sense cap dificultat; en tindrà l'expressió i després ens anirem tranquil·lament.

—I els ambulatius?

—Els ambulatius dominaran; els administrarem un narebitio ja preparat amb singular encert per un dels complices.

I després, en tornar en si, ens desfilarem.

—Des d'ahir. Un dels ambulatius no ens coneix; l'altre està d'acord amb nosaltres. És una història que no l'hem vista, ja que coneixem el nostre pla. Ens hem d'ajudar. Hi estàs obligat; altrament, si ens agafaven, creuríem que tu ets el que ho ha delatat a la policia.

reca del Liceu d'Amèrica. No podia fallar.

En aquesta reunió quedà fixat el pla d'assalt.

Navarrete ens proporcionaria a Teruel i a mi carnets d'oficials de Correus. Hauríem de dir, en intercorros, que estavem afectes a l'administració de Múrcia, on ens dirigíem.

Navarrete, Teruel i jo pujàrem al tren a Aranjuez, cridant a Lozano, perquè els funcionaris de l'estació s'assabentessin bé que érem amics del cap de l'ambulancia. Després, i pel mateix objecte, invitaríem a Lozano que pogués al revisor en el projecte si hi havia tres places lliures per nosaltres.

En marxar ja, Teruel es tindrà de la maleta una botella de xerx i notificarà una copa a Lozano. A la botella hi hauria el preparat. Lozano es quedaria dormit i aleshores li injectaríem una dosi tan grossa d'alcaloide que li provocaria la mort. Després robaríem l'expressió.

Acabada aquesta tasca, Ors beuria també del líquid i també li administraríem una injecció del mateix alcaloide, que no li produís danys.

Baixàrem del vagó a Alcázar, on Donday ens esperaria en un automòbil per tornar a Madrid.

Per allà a Còrdova es trobaria a Lozano mort i a Ors amb els efectes del narcòtic i després, salvat de tota sospita, rebria la part que li correspongués del botí.

Es posà el pla en execució. Navarrete, Teruel i Piqueras es traslladaren a Aranjuez al tren. No és cert que allí comprassin plans; és dirigit a un bar a menjar pernil.

En arribar el tren pujaren al cotxe pel foc oposat a l'estació, havent de pujar per la finestra, car la porta estava tancada i subjecte d'una manera que no es podia obrir.

El pla es feu desentrellant en la forma continguda, però el xerx no produí els efectes que s'esperava. Lozano, després de beure'n una copa, seguí treballant tranquil·lament. El tren passava i Lozano no s'acabava d'adormir.

Llavors passà una cosa insospitada. Teruel agafà d'un cistell unes tenalles i demà un cop fortíssim a l'expressió de Lozano.

—Acabem d'una cop —digué— i seguim el nostre camí al cap.

Ors protestà instintivament i Sanja a tancar el cotxe de Teruel, però Piqueras i Navarrete llavors tornaren a pujar. Després de l'assassinat, a Teruel, amb la maleta amb el botí, el cap d'Ors, l'ambulancia carregada a terra, i Teruel li digué: —Adéu.

Sense dir res més, se'n anaren cap a la seva casa, deixant a Teruel i a Ors, que quedaven a la presó, amb la maleta amb el botí, el cap d'Ors, l'ambulancia carregada a terra, i Teruel li digué: —Adéu.

—Adéu —digué— i seguim el nostre camí al cap.

Ors protestà instintivament i Sanja a tancar el cotxe de Teruel, però Piqueras i Navarrete llavors tornaren a pujar. Després de l'assassinat, a Teruel, amb la maleta amb el botí, el cap d'Ors, l'ambulancia carregada a terra, i Teruel li digué: —Adéu.

Sense dir res més, se'n anaren cap a la seva casa, deixant a Teruel i a Ors, que quedaven a la presó, amb la maleta amb el botí, el cap d'Ors, l'ambulancia carregada a terra, i Teruel li digué: —Adéu.

—Adéu —digué— i seguim el nostre camí al cap.

Ors protestà instintivament i Sanja a tancar el cotxe de Teruel, però Piqueras i Navarrete llavors tornaren a pujar. Després de l'assassinat, a Teruel, amb la maleta amb el botí, el cap d'Ors, l'ambulancia carregada a terra, i Teruel li digué: —Adéu.

Sense dir res més, se'n anaren cap a la seva casa, deixant a Teruel i a Ors, que quedaven a la presó, amb la maleta amb el botí, el cap d'Ors, l'ambulancia carregada a terra, i Teruel li digué: —Adéu.

—Adéu —digué— i seguim el nostre camí al cap.

Ors protestà instintivament i Sanja a tancar el cotxe de Teruel, però Piqueras i Navarrete llavors tornaren a pujar. Després de l'assassinat, a Teruel, amb la maleta amb el botí, el cap d'Ors, l'ambulancia carregada a terra, i Teruel li digué: —Adéu.

Sense dir res més, se'n anaren cap a la seva casa, deixant a Teruel i a Ors, que quedaven a la presó, amb la maleta amb el botí, el cap d'Ors, l'ambulancia carregada a terra, i Teruel li digué: —Adéu.

—Adéu —digué— i seguim el nostre camí al cap.

Ors protestà instintivament i Sanja a tancar el cotxe de Teruel, però Piqueras i Navarrete llavors tornaren a pujar. Després de l'assassinat, a Teruel, amb la maleta amb el botí, el cap d'Ors, l'ambulancia carregada a terra, i Teruel li digué: —Adéu.

Sense dir res més, se'n anaren cap a la seva casa, deixant a Teruel i a Ors, que quedaven a la presó, amb la maleta amb el botí, el cap d'Ors, l'ambulancia carregada a terra, i Teruel li digué: —Adéu.

—Adéu —digué— i seguim el nostre camí al cap.

Ors protestà instintivament i Sanja a tancar el cotxe de Teruel, però Piqueras i Navarrete llavors tornaren a pujar. Després de l'assassinat, a Teruel, amb la maleta amb el botí, el cap d'Ors, l'ambulancia carregada a terra, i Teruel li digué: —Adéu.

Sense dir res més, se'n anaren cap a la seva casa, deixant a Teruel i a Ors, que quedaven a la presó, amb la maleta amb el botí, el cap d'Ors, l'ambulancia carregada a terra, i Teruel li digué: —Adéu.

PIQUERAS RECLAMÀ RÀPIDAMENT

—Però donà la casualitat que agafés a Ors, que no es pogué defensar contra l'atac d'Antoni.

Navarrete encara es defensà: —Estava tan espantat que no pogué precisar a qui agafava. Em vaig agafar a un dels que es barallaven; no sé si a Ors o a Teruel o a tu.

La diligència es donà per acabada, no tindrà més l'entrellat.

RECOMPENSA

Els serenos Eliseu i Constança, per haver facilitat serveis en el descobriment de Teruel, han estat recompensats amb dues centes pessetes cada un pel director de Seguretat.

REGISTRE AL DOMICILI DE NAVARRETE

S'ha practicat un registre al domicili de Navarrete.

Després de molt cercar, a sota de la catifa s'ha trobat un títol de la Deuta de la sèrie II, valor nominal de 25.000 pessetes, amb els cupons del 30 al 12 sense tallar.

CARTILLES PELS FILLS DELS AMBULANTS

Han estat distribuïdes cinc cartilles de mil pessetes a tots els fills de l'ambulancia senyor Lozano, i una altra de la mateixa quantitat a la filla del senyor Ors. També s'ha fet lliurament de dos mil pessetes a cada una de les vídues dels ambulatius assassinats.

El total d'aquestes entregues, o siguin 10.000 pessetes, és el destinat pel Banc d'Espanya.

L'ESTAT D'AMIG DELS AUTORS DEL CRIM

Els presos pel crim de l'express d'Andalusia es troben als soterranis de la Direcció, havent-se d'utilitzar més d'un calabó dels col·lectius per tancar isoladament els autors.

Sánchez està molt decaigut i desanimat. Ha estat malalt. Els dies que porta al calabó l'han envellit molt.

Navarrete també està sense l'arrogància amb què entrà. Menja molt poc, gairebé res, només ben llet i cafè. Seria difícil reconèixer-lo amb la barba crescuda, abandonat, esquerp...

Piqueras, el més fort de tots, sap suportar millor la càrrega. Fuma molt.

Donday, pàlid, malalt crònic, ha accentuat la seva color verda i les ulleres amarades denoten l'insomni que patia. És el més loqui de tots.

LA GERMANA D'HONORI

La germana d'Honori es planya de la situació en què les amigues d'Honori han posat la família.

EL CONSELL DE GUERRA

A la Presó Model s'està preparant la sala on se celebrará el Consell de Guerra als criminals. Sembla que serà la mateixa on se celebrà la vista de la causa per l'assassinat de Dón.

La vista serà presenciada per molts que puguin.

L'ambulancia a Madrid de Piqueras farà canviar la faç del soterrani, quedant tota l'estructura en el soterrani i s'eliminarà el que ha de destacar el fons.

XENEDORS DE COCAINA

Les diligències que s'han fet de supervisar els xenedors de cocaïna en la presó són molt importants.

Es possible que s'implin aquestes diligències a conèixer els xenedors de cocaïna, car des del crim han deixat d'assassinats als ambulatius molts d'ells.

MISERES A LA PRESÓ

S'ha dit amb força fonament, que a la Presó Model s'han adoptat algunes mesures.

ALTRA DETENCIÓ

Ha estat detingut un individu d'edat avançada. És dit que està relacionat amb l'afar del l'express d'Andalusia. Nemés aleshores que l'anomenen Anguita.

ELS MEMBRES EN CONSELL DE GUERRA

Han estat ja anomenats els membres que han de constituir el Consell de Guerra, als quals sembla que s'els ha donat ordre de no abandonar Madrid.

També han estat anomenats els suplents.

NAVARETE I HONORI

Ens han contat que ahir hi abans d'ahir, en acabar un dels acaraments, Navarrete passà molt a prop d'Honori Sánchez, que havia de seguir declarant.

Honori, en silenci, li clavà els ulls, com reclinant-lo.

Navarrete li digué en veu baixa, no tant, però, perquè no s'el pogués sentir: —Ja et deia que Teruel era un "pelamut".

UN ALTRE COMPLICE?

Còrdova, 24.—Aquesta tarda ha estat detingut Adolf Delius, de quaranta anys, acusat de complicat en l'assalt.

És natural de Màlaga, vesteix un elegant vestit gris, barret de palla, sabates clares i va completament afeitat.

En ésser agafat no oposà resistència ni negà la seva personalitat. S'espera ordre de traslladar-lo a Madrid.

MANIFESTACIONS DEL COMANDANT SENYOR RODAS

AVUI QUEDARÀ TERMINAT EL SUMARI :: ALLIBERAMENT DE PEDRERO.

Madrid, 28.—A dos quarts de dotze de la nit va rebre el comandant senyor Rodas els periodistes a la Capitanía general.

Començà dient que el Jutge militar havia passat la tarda celebrant acaraments entre Piqueras i Honori i Carme Alenza i Piqueras i alguns altres detinguts.

El Jutge està molt satisfet per haver aconseguit el pla que es proposava. Manifestaren el jutge i el fiscal que la prova és tan terminant que és probable que s'opugui el Consell de guerra per la celeritat amb què s'ha portat.

Per acabar el sumari manquen alguns acaraments de persones secundàries en el crim.

El xerif Pedrero ha estat alliberat, amb l'obligació de presentar-se periòdicament a la Direcció de Seguretat.

Contestat a preguntes dels periodistes, digué que no es facilitaria una referència exacta dels fets, perquè aquests seran probablement concedits quan se celebri el Consell de guerra, car el capítol general ha donat ordre, com a molt interessat que hi està, per tal que es donin totes les facilitats que calguin a la Premsa.

Confirmà la detenció d'un tal Adolf Delius a Màlaga, molt conegut a Madrid, però no obreix al crim de l'express, sinó perquè en una altra ocasió intentà realitzar un assalt al cotxe-correu. Sobrià procés en peça separada.

Altres cop s'ha tornat a preguntar al comandant sobre la culpabilitat d'Ors en el crim.

No és possible contestar-ho. Ja veig dir que el jutge portarà aquest assumpte al Consell sumariíssim completament aclarit.

Els processos, que són set, quatre homes i tres dones, estan a la presó abans de la matí.

Demà quedarà acabat el sumari si arriben les diligències de Còrdova, per a la qual s'ha donat ordre, per tal que això es faci tot seguit.

CONSIDERACIÓ AL PARE DE NAVARRETE

El pare de Navarrete segueix rebent moltes proves de consideració. Els seus companys de carrera l'homenegen deixant-li la tarja a la porteria.

La mare continua molt aixafada i delicada.

La família no rep visites.

EL GERMA DE NAVARETE RECOMPENAT

Amn motiu dels serveis postals a l'estació de Correus de Melilla, disabte es concedí la creu blanca del mèrit militar a l'oficial de Correus senyor Joaquín Sánchez Navarrete.

EL SUMARI ACABAT

Encara que no ho podem afirmar, ens consta que aquesta nit quedà acabat el sumari per ésser posat en marxa el capítol general, el qual organitzà completament a l'ambulatori per a la vista dels altres tràmits per acabar el Consell de guerra, que serà sumariíssim.

DONDAY ES PRESENTA

Està ben demostrat que Donday es presentà a l'ambulancia d'Espanya. No hi anà a sol·licitar cap passaport.

La causa contra el Sr. Alba

Proroga del règim comercial.

Madrid, 28.—Amb molta diligència es declarà completat la sala segona del Tribunal Suprem que començà en la causa incoada a En l'afar d'Alba pel jutge especial de Valladolid i l'afar de la causa d'Alba, completant el moment de la Sala, la representació del senyor Alba ha presentat un escrit interessant que es deu sense altre efecte, per incompetència del Jutge instructor, d'acord a la constitució parlamentària del seu representant, ja que no fien delegat per la Sala, fins a la qual competeix el coneixement de la dita causa.

La Sala segona ha dictat una resolució en virtut de la qual ordena que es rebi de l'instructor la R. O. que acrediti el seu nomenament i un cop unida als altres, que passin les diligències al ministeri fiscal.

ho hagi acceptat i garantitzat.

PROROGA DEL RÈGIM COMERCIAL ANTE ELS ESTATS UNITS

Madrid, 28.—S'ha prorogant per un any, fins al 5 de maig de 1925, el règim comercial que venia regint entre Espanya i els Estats Units.

El desemparat del Barcelona i l'Irún se celebrará a un camp designat per sort

Madrid, 28.—La Real Federació Espanyola, en vista que els clubs de futbol Barcelona i Irún no es posaven d'acord per a la celebració de l'encontre del desemparat, ha decidit enviar avui a Madrid els representants guanyadors i català, per tal de procedir al sorteig del camp on ha de celebrarse el partit definitiu.

D'aquest ordre, han quedat excolosos els camps de les regions que pertanyen als clubs espanyols. Probablement que daran també excolosos els terrenys gal·les i andalusos, ja que el desplaçament a les regions on estan enclavats, els seria difícil i carregós.

Els "Somatenes" madrilenys

cial amb els Estats Units

Madrid, 28.—Al Retir se celebrà ahir, diumenge, l'anunciada missa que havien d'oïr els Somatenes de Madrid.

Al passeig de cotxes s'instilà un altar amb la imatge de la Verge de Montserrat, portada expressament de Barcelona.

En primer terme estaven oint-la els generals Primo de Rivera i Daban i el capítol general, el governador militar, l'alcalde, el marquès de Comillas i d'altres caps del Somaten.

CRONICA ESPORTIVA

EL CAMPIONAT PENINSULAR DE FUTBOL

El Barcelona bat la Reial Unió d'Irún per 2 a 0 després d'una partida bellament disputada i entelada només per l'actuació insegura de l'àrbitre

Demà, el desempat a Sant Sebastià

Poques vegades un partit de Campionat motivà un tan justificat entusiasme com deixà el de diumenge en ocasió del segon enfrontament Barcelona-Irún. Poques vegades—sobretot a la primera part—s'ha vist lluitar dos equips d'una fàula tan científica i que més propiament que una puntuació semblava disputar-se un premi en l'art del futbol.

L'Irún d'enguany és un equip superior en molt al que pogueren jutjar en ocasió de la seva darrera visita. A la davantera hi manca compenetració, particularment quan es tracta de rematar les ocasions que es troba davant del gol. Però en canvi, quina mestria i quina compenetració entre mitjos i defenses!

Tècnicament, l'Irún se'n ha revelat l'equip de millor preparació i de més bon conjunt que existeix actualment a la Península. Els relats i les informacions que ens arribaren de Donostia la setmana passada no ens permetien de creure que el Barcelona tingués al seu davant un tan brillant conjunt com són els irundarres.

La ratlla de mitjos és superba i sap conduir el joc amb molta eficàcia; comença la partida amb un atac ferotge dels blau-grana, i no obstant, l'obra purament científica dels mitjos contraris als neutralitzant aquell domini, al cap de cinc minuts el joc es mantenia a mig camp.

Els defenses són magnífics en col·locació i piquen amb seguretat, i quant al porter, se'n revela de condicions superiors al que hom generalment esperava.

El conjunt, denota que l'equip està ben preparat i que els seus individus s'han fet esclaus d'un sistema que els ha imposat una direcció excel·lent. Retenim, però, que la davantera, amb tot i que la seva rapidesa és molt superior a la resta de l'equip, difícilment sap trobar l'oportunitat en el remat. En un equip de tan belles qualitats com l'Irún, aquest defecte resulta lamentable, car anul·la l'eficàcia de moltes grans jugades.

Contrasta en gran manera la calma amb què ja de bell antuvi s'ho prengueren els irundarres amb la precipitació i fogositat dels equips locals, alguns dels quals a la segona part en fletgiren sense motiu el curs de la partida.

Es evident que els de l'Irún no varen fer un desgast de forces tan considerable com els nostres i que buscaven reservar-se per als darrers minuts o preferien deixar-ho per al dia de l'empat. El cas és que pràcticament aparenaren no donar el rendiment que en bona lògica cal creure que poden rendir. En aquestes condicions la lluita de dimors que ve cal esperar que serà formidable i revestirà tots els caràcters d'un match final, car els que han vist actuar l'Irún en altres ocasions no podien habitar-se a veure aquell seu joc tan serà i tan flemàtic com respon a una consigna. Per exemple, René, el qual va batre diumenge el record de totes les seves exhibicions fent una partida esplèndida, no obstant, no va tirar a gol ni una sola vegada. Ultra aquest mig-cente caldrà esmentar el seu dos companys de línia i Bergés, que va estar també molt segur i esplèndid.

De la davantera solament es destaca alguna que altra vegada l'Azurra; Vázquez estava molt marcat, però no hi cap dels seus tradicionals xuts. En general els atacs conduïts per l'ala

Echeveste-Vázquez foren els millors.

Ja hem dit abans que el Barcelona jugà amb molta fogositat i que fins això li va ésser perjudicial, car els seus individus, portats per l'afany de l'her exhibició personal, s'entengueren poc.

Dominià bastant més a la segona part, però, en general, el seu joc no respongué a cap pla determinat, i d'aquí sorgí que al costat d'una gran jugada se'n veïés una altra de ben poca eficàcia.

Els mitjos no es compenetraren sem-

Fuset i Grau

Joiers - Fabricants
Joies d'Art
Copes i medalles
d'Esport

Pelayo, 44. Tel. 5523 A

pre, però, amb tot, pogueren aguantar bé la partida; l'atac, molt vistós en certs moments: decaigué del tot en altres. Fou una tarda desgraciada per a Marti.

Els defenses no agradaren, i a més a més abusaren d'un joc poc en consonància amb la noblesa i l'elitat amb què transcorria la partida. Pascual, va complir. Merxix esmentar-se com el millor de l'equip a Piera, el qual feia temps que no havia tingut una tarda tan bona.

La primera part va ésser netament superior en ciència i interès a la segona. Sobretot perquè va transcorrer en un ambient de cordialitat insospitada. Els equips es lluitaren amb tot entusiasme a una lluita de noblesa, i les formoses jugades anaven succeint-se d'un cantó a l'altre; les emocions

Corpes-Medalles artístiques
Propres per a esport
PASTELS i SEGURA
PLAÇA REIAL, 15

eren fortes i l'entusiasme dels espectadors anava sempre en augment.

Era una exhibició de dues tècniques diferents, però ambdues igualment agradables per al públic. Els mitjos irundarres, després d'haver procurat que la impenetrabilitat dels blau-grana enés minvant, ferat per tal d'imposar joc alt, i en aquest punt cal convenir que varen ésser més hàbils que els nostres.

El primer gol era fet als 27 minuts d'una precisa centrada d'En Piera, que entrà justa per l'angle i que, segons va dir l'Emery, privat pel sol, no va poder calcular l'altura a què anava la bola.

El cas és que el gol va ésser molt vistós i mereixia els aplaudiments amb què fou rebut.

Si el porter irunès hagué d'entrar força en joc, sobretot quan Samitier va poder escalar-se de la vigilància que sobre d'ell exercien, també En Pascual hagué d'aclarir situacions, si bé cal reconèixer que més perillosa que l'actuació dels darrers contraris, era la inseguretat d'En Planas i d'En Surroca.

També la segona part va començar amb un fortíssim atac dels barcelonistes, conduït per l'Azurra, que xutà bé en dues ocasions. Per cert que En Marti se'n va perdre una, en què el gol semblava inevitable.

En aquest, una falls descomentats de l'àrbitre donaren ocasió a un xivari impont; alguns dels nostres jugadors optaren per desenvolupar un joc brut, de la qual cosa no en comprenguem la necessitat. Els irundarres començaven de tornar-s'hi, però, finalment, s'imposà el bon seny de tots, i l'àrbitre anà asserenat-se, fent tot plegat que pogués continuar bé el par-

tit, que en un moment havien sospitat acabaria llastimosament.

En aquesta segona part el Barcelona dominà força més i el segon gol, uns deu minuts abans d'acabar, per mitjà de l'Alcantara, rematant amb el cap una centrada d'En Piera, era ben guanyat.

Altament, però, si no arriba a venir aquest segon gol, és probable que en els darrers minuts els irundarres s'haurien jugat el tot per tot. Massa es veia que anaven reservant llurs forces per als darrers moments en l'esperança de trobar l'empat, que per a ells constituïa la victòria.

Els equips estaven integrats de la següent manera:

Reial Unió d'Irún: Emery, Anatol, Bergés, Gamborena, René, Eguiazabal, Echeveste, Vázquez, Errazquin, Matias i Azurra.

Barcelona: Pascual, Planas, Surroca, Torralba, Sancho, Carulla, Piera, Marti, Samitier, Alcantara i Sagi.

Tingué cura de l'àrbitratge el senyor Adrados, del Col·legi aragonès.

El general la seva actuació fou acceptable. Particularment en dividir els ofensives, estigué descomentat. No es pot dir que fos parcial per cap dels dos bàndols i és evident que la seva tasca, en conjunt, es ressentí del molt que sobre d'ell pesava, la preocupació del públic.

Quan passà la borrasca i els ànims estigueren més serens, el senyor Adrados, ja més sobre si, tornà a fer-ho amb relatiu encert. Fou poc energic en els petits incidents ocorreguts entre alguns jugadors.

El públic mereix alabances, puix mostrà una gran correcció envers els jugadors forasters, que foren rebuts i acollits amb grans aplaudiments. En canvi, es mostrà sever amb l'àrbitre i també s'oïren protestes contra alguns jugadors locals, que no tingueren una tarda massa feliç.

Hom guardará un bell record d'aquesta partida.

EL DESEMPAT, DEMA, A DONOSTIA

La notícia que el desempat es faria a Donostia, que donàvem en una de les nostres passades edicions, produí un cert mal efecte entre una gran massa d'incondicionals del Barcelona. No fou, doncs, d'estranyar que el directors del cercle insistís que es fes a Saragossa, a la qual cosa s'oposaren els irundarres per creure que el camp dur d'aquella capital aragonesa seria un handicap excessiu.

No havent-hi acord, fou precis consultar el "uriu" matiner, el qual telegrafà donant un curt termini perquè ambdós Clubs es posessin d'acord, car altrament es faria per sort, comproment-hi tots els camps de la Península.

Davant d'una tan "bella" perspectiva, a les dues del matí, els representants del Barcelona i de l'Irún es posaren d'acord perquè el match es fes a Sant Sebastià.

I aliviat al matí, amb el ràpid sortiren els jugadors d'un i altre bàndol; el Barcelona, amb el reforç d'En Gràcia i Bruguera. A la nit, pel Nord, va sortir l'Alcantara i els directius del Barcelona.

En desitjar als nostres equips un bon viatge, fem vots perquè surtin triomfants de la dura prova que els espera demà, al camp d'Atocha.

EL NOM ROYAL ENFIELD

HA ESTAT SEMPRE
garantia de durada

avui a aquesta altra
qualitat s'hi afegeix
la d'esser les moto-
cicletes

ROYAL ENFIELD
: les més ràpides :

AGENCIA

J. a samitjana Serra
Rambla de Catalunya, 103
Tel. 1483 G.

BARCELONA

El Campionat de segona categoria

EL TERRASSA ES BATUT PER L'OSASUNA PER TRES A ZERO

Pamplona, 28.—Aquest partit havia despertat un gran interès per creure que l'Osasuna es relaria sobre el Terrassa, vist el resultat del primer partit.

Els equips es presentaren al camp un xic abans de començar la partida, tenint cura En Fermi Sánchez d'ordenar l'arreglament dels equips, els quals ho feren de la manera que segueix:

Osasuna: Areta, Zozaya, Ilundain, Ochoa, Gofí, Luzarreta, Eraso, Burgeta, Urquiza, Gurucharri i Muguero.

Terrassa: Marcet, Massagué, Rovira, Segarra, Papell, Fernández, Roig, Rediu, Argemí, Canals i Santolària.

El partit comença amb un fort atac de l'Osasuna, molt ben dut per Urquiza, qui xuta alt quan tothom ja comptava amb el primer punt per als locals.

L'Osasuna ataca fort, la qual cosa, junt amb les condicions del terreny, completament desconegudes pels jugadors del Terrassa i que els fa incurrir amb molta facilitat en mans, ha estat el que ha descompost les línies terrassenques.

Per aquesta raó a l'Osasuna no li

CAMISERIA FITÓ

Jaume I, núm. 11

EXTENS ASSORTIT EN
CORBATES
Preus moderadíssims

era gens difícil ocasionar moments de veritable perill a la porta de Marcet, que s'ha defensat molt bé secundat per Massagué i Papell.

També en aquest temps s'han vist algunes fallades dels darrers de l'Osasuna que eren gels inevitables. Amb tot, acaba aquest temps sense aconseguir-se marcar.

La segona part va ésser més animada, sobretot en veure's com el Terrassa, ja un xic més hàbitat amb el terreny s'afavoria a atacar una bona estona, motivant una defensa molt aïrosa per part dels jugadors de l'Osasuna.

La lluita es féu molt interessant; ambdós bàndols, jugant amb voluntat i entusiasme, fan esforços per aconseguir desfer l'empat que existia. Amb tot, el Terrassa hagué de sucumbir a un free-kick tirat contra seu, vint minuts abans d'acabar-se el partit, es convertí en el primer gol dels navarresos. Més tard, encara un segon gol, de penalti, vingué a enlenteir els ànims dels egarencs. El càstig fou tirat per Burgeta.

Des d'aquest moment el Terrassa jugà molt desanimat, de la qual cosa s'aprofità l'Osasuna per marcar el tercer gol, obra de Muguero.

La partida acabà amb la victòria de l'Osasuna per tres a zero.

IMPRESSIONS

El Terrassa no ha jugat com tothom esperava en aquesta lluita; una inactivitat completa i un defalliment general en les seves línies han ocasionat el contratemps de l'equip campió de Catalunya.

Això té una explicació molt natural: el Terrassa, en trobar-se davant d'un adversari fort i damunt d'un terreny fangós que continuament els

VULCANITZACIO
REPARACIO
CAMBRES :: NEUMATICS
Comerc, 26.-BARCELONA

desorientava amb el rebot de la pilota, li proporcionà el desgavell en les seves línies.

Amb tot, a la segona part, ja un xic més avessats al terreny, en alguns moments arribaren a entendre's més, però sense resultat.

La defensa de l'Osasuna jugà bé, poguent-se lluitar dels atacs adversaris i mantenint intacta la seva porta. L'àrbitratge del senyor Fermi Sánchez va ésser molt ajustat.

EL DESEMPAT AQUESTA TARDÀ, TAMBE A DONOSTIA
El partit de desempat ha de fer-se

avui, dimarts, al camp d'Atocha, de Sant Sebastià, i el que resulti vencedor haurà d'emprendre seguidament el viatge cap a Sevilla, on haurà de disputar-se el partit final amb l'Acero, de Bilbao.

EL CAMPIONAT DE CATALUNYA

NYA (Segona categoria)
EL CATALUNYA DE LES CORTS BAT EL MANRESA, PER 2 A 1

Terrassa, 17.—Tota la tarda féu un vent fortíssim, molestament, amb la polsagura que aixecava, a públic i jugadors.

Amb tot i això s'ha vist avantatge pels barcelonins, ja que a la segona part, amb tot i anar contra el vent, han fet el gol de la victòria.

Farré ha fet el gol dels manresans; després Castellet ha aconseguit l'empat.

A la segona part, ajudats pel vent, el Manresa ha dominat quasi sempre, però d'una escapada molt ben combinada per l'interior esquerra Castellet, ha fet el gol de la victòria. En aquest precís moment, la pissarra del Terrassa F. C. anunciava que el partit d'aquest equip amb l'Osasuna, de Pamplona, era empatat a zero, mancant quatre minuts per acabar.

Els aplaudiments foren generals, confonent-se amb els dels partidaris del Catalunya de Les Corts pel gol fet, i pels dels terrassenques amb el resultat de Pamplona.

Es clar que l'entusiasme d'aquests, més tard, s'ha refredat del tot.

Els equips estaven formats de la manera següent:

Manresa.—Corrons, Martí I, Delgado, Sensano, Tort, Martí II, Huguet, Cechini, Galobart, Farré i Gabaldà.

Catalunya.—Oliva, Luparra, Martí, Caixer, Martí D., Soler, Castillo, Gomila, Castellet, Galve i Vallés.

Sobresortiren Porter, i especialment Caixer.

L'EUROPA BAT EL GRANO-LLERS, PER 3 A 1

Granollers, 27.—Sota les ordres de l'àrbitre col·legiat Casterlenas, ha tingut lloc avui, a la tarda, l'encontre entre l'Europa, integrat per Jaumandreu, Serra, Alcoriza, Xavier, Maurici, Artius, Pellicer, Cella, Cros, Olivella i Alcázar, i el Granollers defensat per: Vila, Gil, Elies, Montserrat, Duran, Ventura, Pey, Martí, Arenas, Pous i Guidó.

Com ja és de suposar, vistes les forces de tots dos equips, aquest partit no podia pas tenir aquell interès que podien creure els directius del Club local, car amb les forces tan desequilibrades i a despit del resultat, que el creiem més aviat fill de l'apàstia dels forasters que de res més, era per demés esperar-ne una bella exhibició, així com una desesperada defensa dels locals.

Els locals, a la manca de ciència hi posaren tots indistintament voluntat, sobresortint entre tots En Ventura, el qual, a més a més, gallejava d'una valentia gran; també podem esmentar l'Elies, traient encertadament alguna pilota, i En Pous i En Martí, que ha marcat el gol d'honor.

L'àrbitre, bé.

MATARO

Avenç de l'Esport, 3: Iluro S. C., 3
Davant de nombrosíssima concurrència tingué lloc aquest partit. L'equip local es revelà bon xic de les darreres exhibicions.

A la primera part el domini fou dels locals, ajudant-hi força el fort vent regnant, aconseguint En Canet l'únic gol d'aquesta part a favor de l'Iluro. A la segona part l'Avenç marcà dos gols seguits: El Morell va fer l'empat, marcant poc després l'Avenç el tercer gol; mancaven 20 minuts per acabar quan l'Huesca va fer una altra vegada l'empat. Arbitrà un col·legiat, imparcialment.

EL CENTRE D'ESPORTS DE SABADELL BATUT PEL VALENCIA PER 3 A 1

València, 27.—El primer encontre entre el València F. C. i el Centre d'Esports de Sabadell, no ha estat, quant al joc desenrollat pels dos equips, una gran cosa.

Sense gran esforç, l'equip local ha aconseguit batre el Sabadell per l'ordre indicat. El primer gol de la tarda el marcà el Centre d'Esports al cap de dos minuts de joc. Tot seguit el València n'aconsegui dos, mitjançant Marin, i fins l'altre temps que el titular marcà el darrer.

BASCULES

ARQUES

PER A CABALS

PIBERNAT

Parlament, 9 i 11 - BARCELONA

Els uns i els altres es procuraren moments de perill, i per aquesta causa totes dues defenses actuaren força; només d'aquesta manera el partit adquirí vistositat.

L'àrbitre, Faubell, malíssim, i els equips s'arregleraren de la següent forma:

C. S. Sabadell: Tena III, Muntañé, Costa, Morera, Llumà, Tena, Pastor, Bertrand, Arnet, Sanguesa i Saus.

València F. C.: Feliu, Reyes, Garrobbé, Marin, Reverter, Roca, Costa, Peran, Montes, Martínez i Condellat.—Asain.

Alacant, 27.—El Martinec, després d'una bella exhibició, aconseguí empatar amb el Cercle de Nació, a un gol.

PERO AHIR EL SABADELL VA GUANYAR PER 2 A 1

València, 28.—En el segon partit, amb tot i que els sabadellencs estaven mancats de tan bons elements com Estruch i Cabedo, triomfaren per 2 a 1.

El joc dels catalans causà bella impressió. En aquest partit En Garrobbé ha fet la seva reparació als rengles del València.—P.

Un acte de simpatia

Diumenge van reunir-se al restaurant de la Font del Gat un gran nombre de companys del Sindicat de Periodistes Esportius, que donaren un dinar a l'amic Narcís Masferrer, com a prova d'afecte i agraïment pels seus molts treballs a favor de l'esport.

No cal dir que l'acte transcorregué en mig de la més gran cordialitat i que En Masferrer va rebre inequívocament mostres de companyonia.

Al final la música deixà oír la Marxa Olímpica, que fou escolhada a peu dret per tots els concurrents.

B O X A

CAMPIONAT DE CATALUNYA

Amb les eliminatòries del pes mosca va celebrar-se diumenge passat, al teatre Còmic, la inauguració del campionat de Catalunya de Boxa, amateurs, que obtingué un indiscutible èxit esportiu.

Heu's-ne els resultats tècnics de la remissió:

A. García bat Mascardé, per punts. E. García bat Subietas, id. id. Sánchez bat M. Gràcia, id. id.

Alexandre bat Cárdenas per inferioritat manifesta d'aquest al segon round.

Martí bat Oliva per punts.

Perales bat Danga per abandonar aquest al segon round.

Vitrià bat Valderrama per parar el combat l'àrbitre al segon round, a causa de la manifesta superioritat del primer.

Diumenge vinent continuarà el campionat amb les eliminatòries del pes gall.

CICLISME

VELODROM DE SABADELL

Diumenge es continuaren les curses ciclistes del programa d'inauguració d'aquest Velòdrom amb aquest ordre:

Cursa de persecució per a ciclistes de la localitat, venent Farreras-Pla, amb 8 m. i 5 s.

Cursa a l'americana: 120 voltes entre sis equips:

Ferrer-Buhigas, 10 punts; Escrich-Ramon i Enguadanos-Gil, 5 punts; Sant-Tresserras, 4; Salvador, sense punts i Prat-Farras a una volta.

Cursa australiana: quedà vencedor Rognier.

Al final es corregué la cursa de 50 quilòmetres darrera moto, la qual guanyà Llorens, entrenat per Rubio, emprant 56 minuts 30 segons, 2 quints.

En segon lloc quedà Bover, entrenat per Parés, a sis voltes, i Armengol, per Lluixadé, a 14.

COPA ROBINSON

Ahí se celebraren dues curses organitzades per la Penya Robinson.

Una per corredors de segona i ter-

cera categories i l'altra per a neòfits, amb un recorregut de 30 quilòmetres. Les classificacions foren com segueix:

Segona i tercera categoria: José Fargas, amb 42 minuts, 40 segons, adjudicant-se la Copa Anís Morera; segon, Jaume Canti 42'42; tercer, Miquel Garriga, el qual s'adjudicà la copa Robinson per millor classificat de tercera categoria; quart, Josep Busqué; cinquè, Josep Segalés; sisè, Joan Carpi; setè, Marc Giménez; vuitè, Angel Ortega.

Neòfits: Joan Horta, amb 45 minuts, adjudicant-se la Copa Masomunilat; segon, Manuel García, quatre segons més que l'anterior, guanyant la Copa Sanromà; tercer, Josep Martí; quart, Marceia Rodríguez; cinquè, Miquel Carpi; i sisè, Eduard Ratera.

CURSA DE LA UNIO CICLISTA DE TERRASSA

La cursa que se celebrà ahir a Terrassa organitzada per la Unió Ciclista d'aquella localitat sobre un recorregut de 50 quilòmetres, donà la següent classificació:

1. Felici Barber, 1 hora, 45 m.

Segon, Francesc Cruz; tercer, Josep Riera; quart, Jaume Francé (neòfit); cinquè, Francesc Salayés; sisè, Pere Vilaseca; setè, Josep Busó; vuitè, Ramon Farrando; novè, Feli Montanyés i desè, Sebastià Badosa.

A T L E T I S M E

CAMPIONATS DE BARCELONA

Al camp de la Unió Esportiva de Sans ahir tingueren lloc les proves del Campionat de Barcelona d'atletisme, donant els resultats fixats a continuació:

Martell.—Manuel Albalade, 27'45 metres (Ateneu Enciclopèdic); Forat, 18'80 m. (Europa); Francesc Albalade, 18'67 m.

400 metres.—Mateu, 56 1-5, independent; Kascher, S. Gimnàstica Alemany; Muller, id.

100 metres.—Serrahima, 12'13; Junier F. C.; Martí, U. E. Vilassar; Pont, F. C. Barcelona.

1.500 metres.—Bellmura, 4'33 4-4. F. C. Barcelona; Vives, C. D. Espanyol; Vinadé, independent.</

PROXIMAMENT obertura de la CASA CENTRAL
al carrer de FONTANELLA, 10.

DR. VELLVE / DEMANDEU EL PAS
UROLOG / CICLE IL·LUSTRA
FERRER - 19 - BARCELONA